

A man in a blue suit and glasses stands in front of a modern glass building. He is holding a white book titled 'Ars Aequi' in his right hand and a small wooden figurine in his left hand. The background is a large glass facade reflecting the sky and surrounding buildings.

“Ethische normen zijn de basis”

Wilbert van de Donk - KBvG

verder:

Hulpkaart moet bekender worden /
Deurwaarder voorkomt onnodige
ontruiming / Impact van corona

GDW.

Oplossingen voor schuldeiser en schuldenaar

VOORJAAR 2020

inhoud.

Ethische normen zijn de basis voor rechtvaardige oplossingen

4

Publiekrechtelijke beroepsorganisatie:

Een volwassen gesprekspartner

10

Hulpkaart verbetert contact met mensen met lichte verstandelijke beperking

14

BLIK VAN BUITEN:

Studenten schuldhulpverlening verruimen hun blik op positie deurwaarder

8

Column 13
In de media 20
Trots op 2019, bezorgdheid voor 2020 22

Uit de praktijk:
Deurwaarder en opdrachtgever voorkomen samen onnodige ontruiming

18

Van de hoofdredacteur

Voor u ligt de eerste editie van GDW.magazine, opvolger van 'De Gerechtsdeurwaarder'. Dit magazine begon als een ledenblad, maar groeide steeds meer uit tot een spreekbuis van de beroepsgroep. Dit past bij de ontwikkeling die het gerechtsdeurwaardersambt de afgelopen jaren heeft doorgemaakt. We staan tegenwoordig midden in de samenleving en treden daarover steeds actiever naar buiten. Steeds vaker gaat het daarbij om onze maatschappelijke rol, de aanpak van de schuldenproblematiek en over brede maatschappelijke thema's als armoede en de inclusieve samenleving.

Daarom is het tijd voor verandering. Naast dit vernieuwde magazine introduceren we een bijbehorende e-mailnieuwsbrief: GDW.online. Meer hierover leest u op onze website, die ook al volledig vernieuwd is.

In deze eerste editie van GDW. magazine besteden we uiteraard aandacht aan de impact van de coronacrisis. Alles en iedereen wordt momenteel door de gevolgen van de virusuitbraak geraakt. Dit is goed te zien in de rubriek 'In de media'. Ook onze voorzitter Wilbert van de Donk gaat in zijn column in op de crisis. Overigens komt hij ook aan het woord in het hoofdartikel,

waarin we de staatstaak van de gerechtsdeurwaarder tegen het licht houden: het centrale thema van deze editie. Ook leest u wat het nu precies inhoudt om als KBvG een publiekrechtelijke organisatie te zijn.

Maar in GDW.magazine laten we nadrukkelijk ook de 'buitenwereld' aan het woord. We vroegen bijvoorbeeld twee studenten schuldhulpverlening naar hun ervaringen met het werk van gerechtsdeurwaarders. En vooral ook hoe ze de opgedane inzichten in hun eigen werk kunnen gebruiken. Ook leest u een artikel over de Hulpkaart. Mensen die het om uiteenlopende redenen moeilijk vinden om een boodschap over te brengen, kunnen met een Hulpkaart duidelijk maken hoe zij het beste benaderd kunnen worden. Dit instrument lijkt ook kansen te bieden voor gerechtsdeurwaarders.

In het najaar verschijnt de volgende editie van GDW.magazine. De inhoud daarvan is nog niet bekend, zoals er zo veel nog niet bekend is. We leven in onzekere tijden. Wat wel zeker is: meer dan ooit moeten we samen op zoek naar oplossingen. Ik hoop dat dit magazine u hierbij inspireert.

Paul Otter
Hoofdredacteur GDW.magazine •

COLOFON:

GDW.magazine is een uitgave van de Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG). GDW.magazine verschijnt twee keer per jaar en wordt gratis toegezonden aan leden en relaties. Naast het magazine geeft de KBvG ook twee nieuwsbrieven uit: GDW.online en KBvG Nieuws van de Week. Voor aan- en afmeldingen en voor vragen kunt u terecht op kbvg.nl/abonneren of stuur een e-mail naar kbvg@kbvg.nl

Redactie

Paul Otter (hoofdredacteur)
René Lansbergen
Ton van Leeuwen
Bart van Ratingen

Fotografie

Kees Winkelman
Eric Fecken

Vormgeving

Klare Koek

Druk

Opmeer bv

Prinses Margrietplantsoen 49
2595 BR Den Haag
070-890 35 30
kbvg@kbvg.nl

GDW.

Ethische normen zijn de basis voor rechtvaardige oplossingen

Gerechtsdeurwaarders hebben een staatstaak: ze voeren uit wat de rechter heeft beslist. Ondertussen zijn ze ook ondernemer. Hoe zijn die twee zaken te combineren, waar wringt het soms en wat vraagt dit van de gerechtsdeurwaarder zelf? We legden een aantal stellingen voor aan prof. mr. Ton Jongbloed, hoogleraar beslag- en executierecht, prof. mr. dr. Elaine Mak, hoogleraar Encyclopedie van de Rechtswetenschappen en Rechtstheorie en Wilbert van de Donk, gerechtsdeurwaarder en voorzitter van de KBvG.

Marktwerking is een gegeven, maar het zit de staatstaak van de gerechtsdeurwaarder in de weg.

Jongbloed: “Wilbert van de Donk en ik zaten in de Commissie Van der Winkel, die destijds de gerechtsdeurwaarderswet evalueerde. Hieruit is het rapport ‘Noblesse oblige’ voortgekomen. Dat rapport citeert een uitspraak in kort geding van de president van de Rechtbank in Zwolle. Daarin zegt hij - kort gezegd - dat de gerechtsdeurwaarder niet het hulpje van zijn opdrachtgever moet zijn, maar dat hij een onafhankelijke rol moet vervullen. Daar sta ik helemaal achter. Ik ben ook lid van de tuchtkamer van het gerechtshof in Amsterdam. Niet zolang geleden hoorde ik over een uitspraak van de Kamer voor gerechtsdeurwaarders. Het ging over een deurwaarder die voor 85 procent van zijn omzet afhankelijk was van één en dezelfde opdrachtgever. Dat werd niet tuchtrechtelijk verwijtbaar geacht. Als die zaak in hoger beroep aan de orde zou komen, zou ik toch vragen willen stellen. Misschien was het een heel bijzondere situatie, maar de vraag is of je je als gerechtsdeurwaarder in zo’n geval misschien toch eerder laat beïnvloeden dan wanneer het een incidentele opdrachtgever is.”

Mak: “Ik zie dat hier twee stelsels van waarden door elkaar heen lopen. Aan de ene kant de rechtsstatelijke waarde, waarbij de gerechtsdeurwaarder een onafhankelijke taak heeft en hieraan invulling geeft op basis van publieke waarden. Dan gaat het erover wat we rechtvaardig vinden. En aan de andere kant het stelsel van marktwerking. Dan gaan eisen die samenhangen met effectiviteit en efficiëntie een rol spelen. Dat hoeft in beginsel helemaal niet verkeerd te zijn, die eisen kunnen immers ook een kwaliteitsimpuls geven: je kunt meer gaan nadenken over het doel van je taak en over de transparantie in de communicatie als gerechtsdeurwaarder richting opdrachtgevers en schuldenaars. De risico’s kun je enerzijds als beroepsorganisatie zelf oppakken door te kijken welke standaarden je hanteert. Maar de risico’s hangen ook samen met de houding van de gerechtsdeurwaarder als professional. Dan kom je meer op het terrein van de professionele ethiek.”

Van de Donk: “Het blijft een spanningsveld: marktwerking versus staatstaak. Ik denk dat het op zich goed is dat de specifieke staatstaak bij wijze van monopolie is overgedragen aan een openbaar ambtenaar die ook zijn eigen boterham moet verdienen. Maar we hebben gezien dat die marktwerking

vooral invloed heeft gehad op de tariefstelling. De beroepsorganisatie onderkende ook zelf dat de marktwerking hier en daar de neiging had om door te slaan en dat er af en toe perverse – financiële – prikkels vanuit konden gaan. Daarom heeft de KBvG de verordening 'begrenzing tariefmodellen' opgesteld. De discussie over onafhankelijkheid binnen de beroepsgroep liep al langer. Die zie je terug in de mate waarin een deurwaardersorganisatie participatie toestaat door derden, maar ook in de omzetafhankelijkheid van een opdrachtgever. Gelukkig is het onderwerp van participatie afgerond met de goedkeuring van de verordening *Deelneming gerechtsdeurwaarders*. Maar een deurwaarder die 85 procent van zijn omzet haalt uit één opdrachtgever kun je inderdaad niet meer onafhankelijk noemen. Daarentegen is het wel zo dat volstrekte onafhankelijkheid een illusie is: niemand is onafhankelijk."

Deurwaarders ondernemen in gebondenheid, vanwege hun staatstaak. Dat betekent óók dat de Staat een zorgplicht heeft naar gerechtsdeurwaarders.

Mak: "Dit kun je opsplitsen in drie niveaus: het constitutionele niveau van wet- en regelgeving, het beleidsmatige niveau van professionele standaarden en het niveau van de individuele deurwaarders. Ik hoor dat er veel bij een deurwaarder – het derde niveau – zelf wordt neergelegd als het gaat om ethisch handelen in combinatie met zijn ondernemerschap. Maar er zit een grens aan wat je kunt vragen van gerechtsdeurwaarders als individuele professionals. In andere juridische professies zie je vergelijkbare spanningen: met beperkte middelen moeten professionals zoveel mogelijk zaken afhandelen. De vraag is of je, wanneer het in de praktijk soms misgaat, meer aandacht moet besteden aan het omgaan met ethische dilemma's

via opleiding en training of dat je juist aan de bovenkant moet aandringen op aanpassing van regelgeving."

Van de Donk: "De laatste tien jaar heeft KBvG, vaak op eigen initiatief, regels en verordeningen gemaakt. Zoals over de tarieven en de onafhankelijkheid bij de participatie in deurwaarderskantoren. Ik durf te zeggen dat we inmiddels een beetje *uitgeregeld* zijn: alles wát er te regelen valt, hébben we wel geregeld. En er is ook een grens aan wat je als pbo allemaal moet regelen. Een zorgplicht hoeft wat mij betreft niet, maar waar ik een groot voorstander van ben is dat er meer aandacht besteed wordt aan ethische standaarden en normen voor de beroepsgroep. Die druk voelen we zeker met een kabinet dat veel aandacht heeft voor de schuldenproblematiek. Ik ben blij dat in de opleiding voor gerechtsdeurwaarders ethiek al onderdeel is van de modules. Gerechtsdeurwaarders hebben behoefte aan normstellende kaders over wat er wel en niet mag. Wat mij betreft mag de minister voor Rechtsbescherming daarin een veel grotere regierol nemen. Als beroepsgroep zijn we, denk ik, goed ik staat om de ethische discussies vervolgens zelf te voeren."

Mak: "Wat hier meespeelt is dat minister Dekker nogal inzet op maatschappelijke effectiviteit: burgers oplossingen bieden voor hun problemen. Dat zie je ook terug in zijn benadering van de rechtspraak, bijvoorbeeld bij de Experimentenwet rechtspleging. Daardoor komt de aandacht meer bij individuele problematiek te liggen. Dat is op zich goed – het wakkert bijvoorbeeld de inventiviteit aan – maar het gaat naar mijn idee voorbij aan de fundamentele afweging op welke manier we in algemene zin zaken op een rechtvaardige manier willen regelen. Dat is een taak van de Staat. Daarbij is het belangrijk dat de overheid nóg verder afbakt welke taak bij wie hoort."

“De gerechtsdeurwaarder moet niet het hulpje van zijn opdrachtgever zijn”

Ton Jongbloed

“De Staat moet niet alleen streven naar effectieve, maar ook naar rechtvaardige oplossingen”

Elaine Mak

De toenemende aandacht voor bescherming van de schuldenaar maakt gerechtsdeurwaarders kwetsbaar. Geen zaken betekent tenslotte geen werk.

Van de Donk: "Zo zwart-wit is het niet. De toenemende druk om de schuldenproblematiek aan te pakken, gaat niet per definitie ten koste van het werkaanbod en de omzet voor gerechtsdeurwaarders. Dat is nu eenmaal de politieke realiteit waarmee we te maken hebben. Het gaat steeds meer om gepaste aandacht voor de schuldenaar in de vorm van maatschappelijk verantwoord incasseren. Gerechtsdeurwaarders zijn goed in staat om daarop te acteren. Daar past de rol van coördinerend gerechtsdeurwaarder per 1 januari 2021 goed in. In die rol brengt een deurwaarder in kaart wat de afloscapaciteit van een schuldenaar is en voert hij de regie over de uitvoering. Dat is de best denkbare rol voor gerechtsdeurwaarders als het gaat om de executie bij problematische schulden."

Mak: "Die rol past ook in het beeld van de jurist als *T-shaped professional*. Dat betekent dat je niet alleen op de hoogte bent van de wet- en regelgeving, maar dat je ook in staat bent om bijvoorbeeld sociale, psychologische en economische aspecten mee te nemen in de benadering van een vraagstuk. De schuldenproblematiek is een mooi voorbeeld van zo'n meer holistische benadering, waarbij er dus meer aandacht is voor de mens achter het probleem. Dit kan ook goed meegenomen worden in de opleiding tot gerechtsdeurwaarder."

Jongbloed: "Uitgangspunt blijft natuurlijk dat wanneer iemand een executorialie titel overlegt, het de plicht van de gerechtsdeurwaarder is om die dan ook ten uitvoer te leggen. Maar ik vind dat een deurwaarder in sommige gevallen ook zijn twijfels bij een zaak moet kunnen hebben. Het is daarom goed dat de deurwaardersopleiding aandacht besteedt aan deze ethische aspecten. Ook zou het goed zijn dat er, bijvoorbeeld bij de KBvG, een vertrouwenspersoon is die een deurwaarder kan adviseren." •

“We zijn inmiddels wel een beetje uitgeregeld”

Wilbert vd Donk

Studenten schuldhulpverlening verruimen hun blik op positie deurwaarder

Gerreman Paalman en Richelle Peters volgden een minor Schuldhulpverlening bij de Hogeschool Utrecht. Ze onderzochten het gebruik van een doorverwijzingsformulier voor schuldhulpverlening door gerechtsdeurwaarders (zie kader) en kregen daarmee een interessant inkijkje in de deurwaarderspraktijk.

Waarom een minor schuldhulpverlening?

Paalman: “Ik werk al sinds 1999 op detachingsbasis voor de Rabobank, onder meer op het vlak van hypotheekadvies en private banking. Ik had altijd al de ambitie nog eens een HBO-opleiding te doen en mijn detacheerder bood me uiteindelijk die mogelijkheid. Als onderdeel van de opleiding Financieel Management in Arnhem heb ik bewust gekozen voor de minor Schuldhulpverlening. De maatschappelijke kant van financiële dienstverlening heeft me namelijk altijd al getrokken.”

Peters: “Ik studeerde Maatschappelijk werk en dienstverlening en wilde me juist wat meer verdiepen in de

zakelijke kant. Als schuldhulpverlener ben je ook bezig met financiële administratie, en sta je in direct contact met schuldeisers. Dat trekt mij wel. Dat ik die minor ben gaan doen is ook echt een goede keuze geweest. Inmiddels doe ik een traineeship bij een schuldhulpverlener. Ik heb nog veel baat van de lessen van toen.”

Hoe keken jullie vooraf naar de gerechtsdeurwaarder?

Peters: “Eerlijk gezegd was mijn beeld van gerechtsdeurwaarders niet zo positief. Ik keek regelmatig naar tv-programma's over hun werk, die natuurlijk vooral op sensatie gericht zijn. Zo erg kan het toch niet écht zijn, dacht ik dan. Juist daarom wilde ik wel eens met eigen ogen zien hoe het er in de praktijk aan toegaat.”

Paalman: “In mijn werk heb ik veel te maken met vermogende mensen, die iets verstandigs willen doen met geld dat ze overhebben. Mensen die met gerechtsdeurwaarders en schuldhulp in aanraking komen hebben financiële uitdagingen van een heel andere orde. Ik was benieuwd naar die andere kant van de medaille.”

Wat waren jullie ervaringen?

Peters: “De eerste keer dat ik bij een deurwaarder in de auto stapte vond ik best spannend. Ik verwachtte die dag toch wel wat agressie tegen te komen. Maar in de praktijk gingen de bezoeken er allemaal heel rustig aan toe. Eén situatie is me vooral bijgebleven: we gingen naar een huis om beslag te leggen op de inboedel, maar na een gesprek besloot de deurwaarder om die persoon tóch nog een kans te geven. De deurwaarders met wie ik meeliep dachten echt in oplossingen. De ene keer boden ze bijvoorbeeld een betaling in termijnen aan, de andere keer verwezen ze door naar schuldhulp. Bij dat laatste was het interessant om te zien dat het formulier goed ontvangen werd.”

Paalman: “We merkten wel een verschil tussen de ene en de andere deurwaarder. Het maakte echt uit hoe enthousiast het formulier gepresenteerd werd. Vaak was dat trouwens niet mogelijk, want veel mensen waren niet thuis. Of ze deden in ieder geval niet open. Soms zag je dan bijvoorbeeld wel de gordijnen even bewegen. Jammer, want door niet open te doen missen die mensen de kans op een oplossing. Het geeft aan dat er nog veel onwetendheid is over de positieve rol die een deurwaarder kan spelen.”

Wat neem je mee?

Paalman: “Ik zie kansen voor een betere samenwerking tussen maatschappelijke en financiële hulpverlening. Verschillende mensen waar we aan de deur kwamen vertelden dat ze al contact hadden met een wijkteam, bijvoorbeeld om van een drugs- of gokverslaving af te komen. Dat is natuurlijk goed, maar specifieke aandacht voor financiële problemen is óók belangrijk. Een budgetcoach bijvoorbeeld kan helpen om op korte termijn orde op zaken te stellen en een

acute crisissituatie te voorkomen.”

Peters: “Als trainee ben ik onder meer bezig met de administratie van mensen met schulden. Dan gaat het ook over snelheid van handelen, die is vaak erg belangrijk. Een deurwaarder heeft de mogelijkheid om direct door te verwijzen naar schuldhulp, op het moment dat de persoon met schulden de ernst in ziet. Zo'n 'warme overdracht' vergroot de kans dat hij of zij meewerkt aan een hulpverleningstraject. Zeker als de deurwaarder in staat is om het overtuigend te brengen. Een van de deurwaarders was het vol overtuiging aan het promoten. Dan zie je dat de kans groter is dat het formulier ook getekend wordt.”

Paalman: “Of ik de ervaringen van de huisbezoeken nu echt kan toepassen in mijn huidige werk, dat weet ik niet. Maar het project heeft wel mijn interesse in de maatschappelijke kant verder aangewakkerd. Ik overweeg nu om me te laten omscholen tot bewindvoerder.” ●

Doorverwijzingsformulier kan problematische schulden helpen voorkomen

Gerreman en Richelle konden voor de invulling van hun minor kiezen voor verschillende praktijkprojecten. Samen met drie andere studenten kozen ze voor een onderzoek naar het doorverwijsformulier schuldhulp. Er zijn verschillende deurwaarderskantoren die momenteel testen met dit soort formulieren, die als doel hebben dat minder mensen in de problematische schulden terecht komen. Het werkt op basis van vrijwilligheid. Wanneer iemand met schulden het formulier tijdens een huisbezoek direct ondertekent, stuurt de gerechtsdeurwaarder het formulier naar een schuldhulpverlenende instantie, die vervolgens zo snel mogelijk contact opneemt met deze persoon. De deurwaarder pauzeert in overleg met de opdrachtgever dan de incassoactiviteiten. De projectgroep van Richelle en Gerreman adviseerde onder meer om het doorverwijsformulier in de envelop bij het exploit te doen, aangezien veel mensen de deur niet opendoen. Ook deed de groep een aantal aanbevelingen op het gebied van begrijpelijkheid.

Een volwassen gesprekspartner

Op grond van de Gerechtsdeurwaarderswet is de KBvG een zogeheten publiekrechtelijke beroepsorganisatie (PBO). Kenmerk van deze organisatievorm is dat zij kwaliteitseisen en andere regels voor de beroepsbeoefenaren kan stellen die gelden voor alle leden. Tevens kan zij toezien op de naleving daarvan. Mr. Karen Weisfelt, directeur van de KBvG en prof. dr. Nick Huls, emeritus hoogleraar rechtssociologie vertellen hoe dit voor de gerechtsdeurwaarders als ‘ondernemende ambtenaren’ is geregeld.

De deurwaarder is openbaar ambtenaar en ondernemer tegelijk. Als openbaar ambtenaar is hij het verlengde van de macht van de rechter en legt hij vonnissen ten uitvoer, bijvoorbeeld door het leggen van beslag of het uitvoeren van een ontruiming. Als ondernemer mag hij voor opdrachtgevers aanpalende werkzaamheden uitvoeren, zoals het innen van gelden. Waarom is er voor dit hybride systeem gekozen?

Weisfelt: “Artikel 2 van de Gerechtsdeurwaarderswet benoemt de ambtelijke taken van de deurwaarder. Dat zijn taken die hij bij uitsluiting van ieder ander mag verrichten, en die hij op grond van zijn ministerieplicht ook niet mag weigeren. In artikel 20 staat beschreven wat hij náást die ambtelijke taken mag doen. Dat is vrij breed, maar de voornaamste activiteit is het innen van gelden voor derden, ofwel incassowerkzaamheden. Het is ook niet meer dan logisch dat hij die werkzaamheden mag

combineren met zijn ambtelijke werkzaamheden, omdat dat precies is waar hij de hele dag mee bezig is. Als een deurwaarder voor de deur staat met een dagvaarding, dan moet het ook mogelijk zijn om daar ter plekke met die debiteur te spreken over een betalingsregeling – anders zou hij enkel de dagvaarding kunnen achterlaten en rechtsomkeer moeten maken. Dus ja, de deurwaarder is daarmee ambtenaar en ondernemer in één. Hij is geen ambtenaar in dienst van de overheid, zoals de Belastingdeurwaarder. En daar zitten voordelen aan, maar ook nadelen. Een groot voordeel is dat de ondernemende deurwaarder meer genegen is tot innovatief gedrag en efficiënter werken. Een nadeel is dat hij net als iedere ondernemer met marktwerking, en dus met ondernemersrisico’s te maken heeft. Die risico’s worden zoveel mogelijk ingeperkt door wet- en regelgeving, door onafhankelijk toezicht door het Bureau Financieel Toezicht, door het hebben van kwaliteitsrekeningen, enzovoorts. Maar desalniettemin kan het gebeuren dat een deurwaarderskantoor ‘omvalt.’”

Huls: “Artikel 20 kent wel belangrijke beperking: al die commerciële activiteiten mogen enkel uitgevoerd

worden voor zover het niet het aanzien van het ambt schaadt of de ambtelijke taak belemmert. Daar heeft de PBO een belangrijke sturende rol in: zij mag en moet regels uitvaardigen zodat deurwaarders die de normen overtreden gecorrigeerd kunnen worden.”

Hoe ziet die sturende rol van de PBO er precies uit?

Weisfelt: “Binnen de KBvG is alle expertise verzameld om richting te kunnen geven aan de goede beroepsuitoefening door de deurwaarder én goed ondernemerschap door de deurwaarder. Anders geformuleerd: we maken via een democratische route regels met elkaar, waar we elkaar vervolgens ook aan houden, want ze hebben een verplichtend karakter. Want dat is het grote voordeel van een PBO ten opzichte van een branchevereniging: iedereen is verplicht lid en gezamenlijk vastgestelde regels gelden voor iedereen. Die regels kunnen ook tuchtrechtelijk worden afgedwongen. Die combinatie van een democratische basis en algemene geldigheid is een groot goed.”

Huls: “Dit is een constructie die de deurwaarder delen met aanpalende juridische beroepen zoals de advocaten en notarissen, dus het moet ook weer niet als iets heel vreemds worden gezien. Maar het is wel wezenlijk iets anders dan bijvoorbeeld de makelaars of de incassobureaus. Die hebben zich ook verenigd in respectievelijk de NVM en de NVI, maar daar kan je gewoon uitstappen en beroepsmatig buiten die club opereren. Voor deurwaarders geldt dat niet.”

Hoe verhoudt de PBO zich tot andere ketenpartners, in het bijzonder het ministerie van Justitie en Veiligheid?

“We praten mee over de volle breedte van het maatschappelijk middenveld”

Karen Weisfelt

Weisfelt: “De deurwaarders praten mee over de volle breedte van het maatschappelijk middenveld. Er is bijvoorbeeld zeer intensief en vruchtbaar overleg met de NVVK, vereniging voor schuldhulpverlening en sociaal bankieren – maar ook met andere partijen. Het is een proces geweest waar we in zijn gegroeid, maar inmiddels worden we gezien als een volwassen gesprekspartner. Wat betreft de relatie tussen de KBvG en het ministerie: die is in zekere zin gelijkwaardig. Als PBO hebben we een wettelijke verankering, en het ministerie luistert naar de

standpunten die de PBO inneemt. Er is regelmatig overleg met het ministerie van Justitie en Veiligheid en ook met andere ministeries over wat onze mening is over bepaalde zaken. Soms zijn we het eens, soms ook niet, soms beweegt het ministerie en soms moeten wij bewegen. That’s all in the game – ons beider uitgangspunt is het goed functioneren van de rechtsstaat en van de beroepsgroep.”

Huls: “Dat de KBvG niet aan de leiband van de overheid loopt, blijkt ook uit het feit dat meer dan driehonderd gerechtsdeurwaarders vorig jaar de Staat voor de rechter hebben gedaagd wegens het mislopen van inkomsten door een fout van het ministerie van Justitie.”

Over schuldhulpverlening gesproken: de schuldenproblematiek was voor de coronacrisis al een maatschappelijk issue, en dat zal de komende jaren alleen nog maar heftiger worden. Wat gaat de weerslag daarvan zijn op de deurwaarders?

Huls: “De enorme toename van de schuldenproblematiek is een maatschappelijk fenomeen met tal van onderling samenhangende oorzaken, zoals een doorgeschoten flexibilisering van de arbeidsmarkt, onvoldoende gereguleerde kredietverlening aan consumenten, harde incasso door de overheid en marktwerking in de deurwaarderswereld. Het post-coronatijdperk vraagt dus alleen al om die reden om ingrijpende veranderingen.”

Weisfelt: “Wij willen in het algemeen toe naar een grotere regierol voor de deurwaarder. Hij heeft er de expertise en technische knowhow voor. Die regierol voor de deurwaarder is ook de centrale gedachte achter de recente mediacampagne ‘Bellen is oplossen’. Door zelf, proactief contact te zoeken met de deurwaarder weet je sneller wat er mogelijk is en hoe dat eventueel geregeld kan worden. Wat de schuldenproblematiek betreft heeft de beroepsgroep de afgelopen jaren al veel instrumenten ontwikkeld die erg belangrijk zijn om het oplopen van schulden te voorkomen. Denk aan de VerwijsIndex SchuldHulpverlening (digitale gegevensuitwisseling tussen de NVVK en de KBvG om ervoor te zorgen dat de deurwaarder ervan op de hoogte is dat een schuldenaar zich

in een schuldhulpverleningstraject bevindt – red.), het Beslagregister, de Schuldenwijzer, maar ook aan ons preadvies over de vereenvoudiging van de beslagvrije voet. We zijn nu volop aan het kijken of we die initiatieven nog verder kunnen opschalen.”

Huls: “Daarbij: ik ben ervan overtuigd dat de wereld na deze crisis nog verder zal digitaliseren. En juist dan is het enorm belangrijk dat er een deurwaarder is die een informerende rol heeft en die net als de schuldhulpverleners een link vormt tussen de virtuele wereld en de fysieke wereld.”

Tot slot: hoe zien jullie de toekomst van de PBO?

Weisfelt: “Die zie ik vol vertrouwen tegemoet. Dat gezegd hebbende: als je weet hoeveel er in zo’n PBO speelt, dan snap je meteen dat de bemensing cruciaal is. Daar speelt het bestuur een rol in, de ledenraad als beleidsmaker

en zeker ook het bureau want dat is de stabiele factor. En uiteindelijk geldt dat voor ieder lid van de PBO want we kunnen niet zonder hun inbreng in commissies en werkgroepen. Zij moeten mee denken over de koers van de KBvG. We werken op dit moment aan een nieuw beleidsplan dat richting moet geven in de komende jaren. Want bestuurs- en ledenraadsleden, hoe enthousiast en bevolgen ook, komen en gaan – en dan is het erg belangrijk om een meerjarenvisie te hebben op de toekomst van het beroep.”

Huls: “Ik verwacht dat er de komende tijd een grotere onafhankelijkheid ten opzichte van de opdrachtgevers gevraagd gaat worden van de deurwaarders. Het is aan de PBO dat in goede banen te leiden.” ●

COLUMN

Corona-moe

Wilbert van de Donk,
voorzitter KBvG

Half maart ging Nederland de intelligente lockdown in. Per onmiddellijk sloten restaurants, scholen en kantoren hun deuren. Het ganse land ging aan het thuiswerken. Inmiddels zijn we een paar maanden verder en begin ik hier en daar corona-moeheid waar te nemen. Gevoed door de versoepeling van corona-maatregelen, begint kennelijk het gevoel te ontstaan dat het einde van de crisis nabij is. De wens is hier, ben ik bang, de vader van de gedachte. Hoe dan ook is het goed dat we allemaal alvast nadenken over de aanstaande anderhalvemeter-economie. We moeten ons realiseren dat veel onderdelen van het dagelijks leven drastisch zullen veranderen. We bereiden ons bijvoorbeeld voor op een nieuwe manier van werken; thuiswerken is here to stay. Dat we met video-vergaderen een hoop reistijd besparen, laat zien dat de crisis ook lichtpuntjes biedt. Maar ‘het nieuwe normaal’ zorgt vooral ook nog voor veel vraagtekens. Bijvoorbeeld over de kerntaak van de gerechtsdeurwaarder: zijn ambtelijke dienstverlening.

Ook tijdens de crisis moeten deurwaarders exploten kunnen uitreiken. Terwijl rechtbanken gewoon de deuren sloten, hebben deurwaarders niet de luxe om hun werk – al dan niet tijdelijk – neer te kunnen leggen. Exploten vormen immers een essentieel

onderdeel van het rechtsverkeer. Dat geldt voor dagvaardingen, voor betekening van de uitspraak van een rechter, maar bijvoorbeeld ook voor exploten waarmee de verjaring van een vordering wordt gestuit. Onze zuiderburen hebben een andere richting gekozen. Bij koninklijk besluit zijn – kortgezegd – alle verjaringstermijnen en appèl-termijnen opgeschort. Dat Nederland die keuze niet gemaakt heeft, is begrijpelijk en heel verstandig. Maar de Nederlandse aanpak vereist wel respect en begrip voor de deurwaarder die deze essentiële rechtshandelingen moet verrichten. Het houden van anderhalve meter afstand verdraagt zich immers niet goed met de uitreiking van exploten in persoon. Daarom zijn we vanaf medio maart direct de zogenaamde ‘corona-betekening’ gaan toepassen. Als uitreiking in persoon niet verantwoord mogelijk is, wordt het exploit in de brievenbus gedaan.

Eén uitspraak van de Rechtbank van Amsterdam maakte het uiteindelijk noodzakelijk om de corona-betekening te verankeren in wetgeving. Inmiddels heeft de Tweede Kamer de ‘spoedwet 2e tranche’ met algemene stemmen aangenomen. Toen de wet medio april werd aangekondigd door minister voor Rechtsbescherming Sander Dekker, liet hij zich al buitengewoon begripvol uit over de

situatie van gerechtsdeurwaarders. Je zou verwachten dat zo’n brief de discussie zou hebben beslecht, maar dat gold niet voor de rechtspraak. Ik moet eerlijk bekennen, op dit punt begint ook bij mij de corona-moeheid toe te slaan. Goedbeschouwd zijn het twee kanton-vonnissen en één conclusie van de Hoge Raad – dus de mening van 3 juristen – die deze spoedwet noodzakelijk maken. Ik moet zeggen: de opstellers van de wet hebben in dit geval blijk gegeven van een goed begrip van ons ambtelijk werk. Hoe anders was dit in de conclusie van de Hoge Raad, waarin het werk van gerechtsdeurwaarders wordt vergeleken met dat van pakketbezorgers. Een stuitende vergelijking.

Bij dezen wil ik wel nog even mijn oprechte excuses aanbieden aan de pakketbezorgers van Nederland. Mijn frustratie over de vergelijking met hun werk leverde me op LinkedIn een snelle reactie op vanuit PostNL. Deze mensen, zo las ik, bezorgen al maanden dagelijks een bijna dubbele hoeveelheid aan pakketten. En ondanks alle voorzorgsmaatregelen, lopen ook zij een verhoogd risico. Veel pakjes passen immers niet door de brievenbus. Wat zullen we blij zijn als het persoonlijk contact straks weer wat genormaliseerd is. Wie weet kijken gedaagden dan wel even halsreikend uit naar deurwaarders als naar de pizzabezorger... ●

Hulpkaart verbetert contact met mensen met licht verstandelijke beperking

Bij mensen met problematische schulden is de groep die een lichte verstandelijke beperking (LVB) heeft flink oververtegenwoordigd. Dat is algemeen bekend. Veel minder bekend is wat de juiste aanpak is voor deze mensen. De inzet van een zogeheten Hulpkaart biedt perspectief. Mensen met een LVB kunnen daarmee zelf aangeven hoe zij het best benaderd en geholpen kunnen worden.

In Nederland heeft ongeveer 25 procent van de mensen met problematische schulden een licht verstandelijke beperking. Dat mensen met een LVB vaker schulden hebben is redelijk makkelijk te verklaren. “Zij hebben bijvoorbeeld een minder goed gevoel bij de financiële waarde van dingen en vaak moeite met taal en rekenen”, vertelt Rosine van Dam MSc, werkzaam bij het lectoraat Armoede Interventies van de Hogeschool van Amsterdam. “Daardoor sluiten mensen met een LVB bijvoorbeeld vaker te dure contracten af en kunnen ze minder goed inschatten of

een aanbieding voor hen wel echt interessant is. Daar komt bij dat de samenleving steeds complexer en digitaal wordt, terwijl van iedereen juist meer zelfredzaamheid wordt gevraagd. Allemaal redenen waarom mensen met een LVB vaker in de problematische schulden komen.”

Effectieve begeleiding

Hoewel de relatie tussen LVB en schulden al vrij lang bekend is, is er nog niet veel wetenschappelijke kennis over. Van Dam besloot in 2018 daarom haar promotieonderzoek aan het

onderwerp te wijden. Ze onderzoekt onder meer hoe groot de groep van mensen met een LVB en schulden nu precies is en op welke manieren hulpverleners deze groep op een effectieve manier kunnen begeleiden. “Een belangrijk doel is bijvoorbeeld om in kaart te krijgen wat mensen wél zelf kunnen, dus in welke mate ze financieel zelfredzaam zijn. Je kunt dan bijvoorbeeld gaan kijken naar lichtere vormen van bewindvoering en een effectieve inzet van de omgeving van deze mensen.”

Aangezien een LVB vaak niet op het eerste gezicht waarneembaar is, is ook het alert zijn en herkennen van de beperking een belangrijk aandachtspunt in het onderzoek van Van Dam. “Mensen met een IQ onder de 70 worden vaak op jonge leeftijd met een LVB gediagnosticeerd, bijvoorbeeld al op de basisschool. Maar voor de groep met een IQ tussen de 70 tot 85 blijft de beperking vaak lang verborgen, bijvoorbeeld doordat hun sociale netwerk veel voor hen opvangt. Soms weten mensen zelf niet dat ze een LVB hebben. Dat kan tot frustrerende situaties leiden, zowel voor henzelf als voor hun omgeving.”

Van Crisis- naar Hulpkaart

Een mogelijke oplossing voor deze problematiek is de Hulpkaart, een doorontwikkeling van de al langer bestaande Crisiskaart. “Ongeveer 25 jaar geleden is de Crisiskaart geïntroduceerd vanuit de cliëntenorganisaties in de GGZ”, vertelt Jetske de Jong, beleidsonderzoeker bij UMC Utrecht. “Op de kaart staat bijvoorbeeld welke medicijnen iemand nodig heeft en wie contactpersoon is in geval van nood. Mensen kunnen de Crisiskaart in noodsituaties laten zien, zodat hulpverleners of omstanders snel op de juiste manier kunnen handelen. Mede omdat de term ‘crisis’ niet voor iedereen van toepassing is, zijn we een paar jaar geleden gestart met de ontwikkeling van een aparte Hulpkaart, voor een bredere doelgroep dan alleen de GGZ.”

Mensen die het om uiteenlopende redenen moeilijk vinden om een boodschap over te brengen, kunnen met de Hulpkaart duidelijk maken hoe zij het beste benaderd kunnen worden. De Jong: “Dit biedt kansen voor mensen met een LVB, maar bijvoorbeeld ook voor mensen met dementie of met niet-aangeboren hersenletsel. Een belangrijk uitgangspunt is dat zij zelf de regie krijgen. Bijvoorbeeld door zelf te

Bekendheid vergroten is nu de uitdaging

bepalen wat er op de kaart moet komen en wanneer je hem laat zien of juist niet. Uit ervaring blijkt ook dat gebruikers echt achter de inhoud moeten staan, anders wordt hij niet gebruikt.”

Op de kaart kan bijvoorbeeld staan dat de eigenaar er behoefte aan heeft dat iemand langzaam praat. Waar dit nog een vrij algemeen uitgangspunt is, biedt de Hulpkaart het voordeel dat de informatie ook heel specifiek kan worden. “Je kunt bijvoorbeeld vermelden hoe iemand kan zien dat je boos wordt, dat verschilt immers per persoon. Ik kan me ook een voorbeeld herinneren van een man met een fobie voor ambulances. Als zo iemand extreem in de war is, is dat heel waardevol om te weten. Het betrekken van hulpdiensten is dan misschien minder hard nodig dan je zou denken.” Ten slotte staat er op de Hulpkaart vaak een contactpersoon, en ook dat kan soms heel specifiek zijn. “Er staat bijvoorbeeld: ‘bel mijn broer Hans, want als ik hem spreek

word ik rustig’. Natuurlijk zorgen we ervoor dat deze mensen weten dat zij als contactpersoon op een Hulpkaart staan.”

Stilte laten vallen

De Hulpkaart wordt momenteel ingezet in vijf verschillende praktijkprojecten. Een daarvan is het project ‘Hulpkaart Fryslân’ van MEE Friesland. De inzet van de Hulpkaart wordt daar gecombineerd met diverse trainingen en kenniscafés voor met name hulpverleners. Zij leren in dit project onder meer dat je bij mensen met een LVB niet te veel informatie tegelijk moet aanbieden. Keuzes maken in wat je vertelt, helpt mensen om overzicht te bewaren, vertelt Dominique van Toorn, programmamanager bij MEE Academie “Het is belangrijk om te toetsen of je boodschap wordt begrepen. Het komt namelijk ook voor dat iemand een gewenst antwoord geeft om er maar vanaf te zijn. De Hulpkaart heeft als voordeel dat je specifieke tips kunt geven. Voor sommige mensen is het belangrijk om een stilte te laten vallen na een vraag, zodat ze wat langer over een antwoord kunnen nadenken. En voor anderen werkt het goed om iets even uit te tekenen.”

Deze kennis is onder meer van grote waarde voor bewindvoerders. Die moeten immers goede en duidelijke afspraken kunnen maken met hun cliënten. Maar dit geldt net zozeer voor gerechtsdeurwaarders, weet Van Toorn. “Onlangs ben ik een dag mee op route geweest met een

Jetske de Jong

deurwaarder. Ik was onder de indruk van de rust en kalmte waarmee hij zijn boodschap helder wist over te brengen. Maar ik schrok ook van de korte tijd die deurwaarders bij hun huisbezoeken hebben. Hier zit een paradox, want juist bij een LVB heb je vaak meer tijd nodig om een boodschap goed over te brengen. Een enkeling reageerde die dag boos, de meesten schrokken toen ze de deur openden. Maar of er mensen tussen zaten met een LVB, dat weten we niet.”

Een belangrijk aandachtspunt hierbij is dat stressvolle situaties ervoor kunnen zorgen dat het IQ van mensen LVB verder daalt. Voor mensen met een LVB betekent dit dat ze nog meer moeite hebben om overzicht te houden op de situatie. Dus wanneer er plotseling een deurwaarder voor de deur staat, kan dat deze mensen veel stress bezorgen. Ook Van Dam besteedt in haar onderzoek aandacht aan dit probleem. “Uit onderzoek blijkt ook dat mensen het in stressvolle situaties moeilijker vinden om over hun beperking te praten. Ze zijn dan overprikkeld en klappen als het ware dicht. In die zin zou de Hulpkaart een waardevolle bijdrage kunnen leveren. Het kan de drempel verlagen om je beperking zélf onder de aandacht te brengen.”

stigma dat nog steeds leeft. Omgaan met LVB betekent niet dat je zaken op een kinderachtige manier moet uitleggen. Dan schiet je je doel voorbij. Het gaat om de juiste, effectieve aanpak op maat.”

In het team van De Jong wordt intussen gewerkt aan een gecoördineerde, landelijke aanpak. “We verbeteren bijvoorbeeld de uitgifte van Hulpkaarten en onderzoeken de mogelijkheid van een publiekscampagne. In kleine stapjes zullen we naar meer bekendheid moeten. Dat wordt bepalend voor het succes. Of het nu gaat om een hulpverlener, een deurwaarder, of gewoon een omstander op straat; de vraag ‘Heeft u een hulpkaart?’ moet uiteindelijk heel normaal worden.” ●

Wat verstaan we onder LVB?

Mensen worden als licht verstandelijke beperkt gezien als zij de volgende eigenschappen hebben:

- Het IQ ligt tussen de 50 en 85
- Het sociaal aanpassingsvermogen is beperkt, waardoor men moeilijk mee kan komen in de samenleving.
- De beperking is ontstaan vóór het 18e levensjaar.

Dominique van Toorn

Rosine van Dam

uit de praktijk

Deurwaarder en opdrachtgever voorkomen samen onnodige ontruiming

Bij het oplossen van problematische schulden zijn veel verschillende partijen betrokken. Samenwerking is dan belangrijk, maar niet altijd even makkelijk. Dit geldt zeker als er sprake is van bijzondere omstandigheden, zoals onlangs in deze praktijksituatie.

Medewerkster Inge van een gerechtsdeurwaarderskantoor werd eind 2019 ingeschakeld door een hypotheekverstrekker. Een klant van deze bank had een grote achterstand opgelopen bij de betaling van de maandelijkse aflossing en rente en was niet te bereiken. Er dreigde een ingrijpende maatregel: ontruiming en verkoop van de woning. Al snel bleek het hier om een bijzondere situatie te gaan: het betrof een stel van rond de 70 jaar oud met twee inwonende kleinkinderen. Inge en de bank stelden

samen vast dat ontruiming in dit geval zeer ongewenst zou zijn. Er werd daarom een afspraak met de bewoners gemaakt: als de schuld niet verder zou oplopen, zou niet worden overgegaan tot executie. De maandelijkse aflossing en rente zouden vanaf dat moment dus wel gewoon betaald moeten worden.

Dure fout

De bank toonde zich met deze afspraak heel coulant en de kous leek hiermee af. De schuld

was gestabiliseerd, escalatie was voorkomen. Een paar maanden later ging het echter mis. Ook de gemeentelijke belasting had een vordering op het stel en had een belastingdeurwaarder ingeschakeld. Deze deurwaarder had beslag gelegd op het inkomen en de beslagvrije voet op nul gesteld. In bepaalde uitzonderingsgevallen mag dat van de wet, maar daar was nu geen sprake van. Een dure fout, want het wankel evenwicht was in een keer weg. Alle inkomsten van het gezin zouden naar de gemeente gaan, waardoor de maandelijkse verplichtingen aan de bank niet meer konden worden voldaan en de eerder gemaakte afspraak werd opgeblazen. Per direct dreigde alsnog ontruiming voor de bewoners.

Inmiddels was duidelijk dat het oudere echtpaar een netto inkomen van ruim 3.500 euro per maand had. Omdat deze inkomsten ruim voldoende zouden moeten zijn voor het betalen van alle vaste lasten, moest er iets geks aan de hand zijn. Inge trok aan de bel. Ten eerste nam zij contact op met de Belastingdeurwaarder van de gemeente. Die overtuigde ze met enige moeite om alsnog de beslagvrije voet te respecteren. Ten tweede deed ze verschillende pogingen om het stel te bereiken. Omdat dat niet lukte zocht ze zelf contact met de gemeente, officieel verantwoordelijk voor schuldhulpverlening. Maar zowel Inge, de gerechtsdeurwaarder als de gemeente lukte het niet om contact te krijgen met het stel. Niet uitzonderlijk, want mensen met schulden hebben vaak ook andere problemen en de neiging om weg te duiken voor alle hulp en contact.

Verplichte bewindvoering

De bank bleef al die tijd nauw betrokken

bij de situatie en lukte het in een ultieme poging om toch nog contact te krijgen met het echtpaar. Toen bleek dat zij niet in staat waren om zelf hun financiën te regelen. De bank en de gerechtsdeurwaarder stelden het stel vervolgens per direct voor de keuze: ontruiming van de woning of bewindvoering accepteren. Hoewel zo'n 'gedwongen' maatregel vanuit het perspectief van hulpverleners vaak als een ongewenste maatregel wordt gezien, was het voor het stel nu de enige reële keuze. Doordat ze akkoord gingen voorkwamen ze een veel ingrijpendere maatregel: dat ze

samen met de kleinkinderen het huis uit zouden worden gezet.

De vele pogingen om de schuldenaar te bereiken en de afstemming met de opdrachtgever en de gemeente hadden veel tijd gekost, maar leverden ook wat op: een oplossing voor alle betrokken partijen. Het is ook een bevestiging van een aantal voor deurwaarders belangrijke uitgangspunten: oog hebben voor bijzondere omstandigheden, doorzetten als het niet vanzelf gaat en samenwerking stimuleren in de schulden- en incassoketen. ●

GDW.magazine legde de situatie voor aan mr. André Moerman, expert in de juridische aspecten van schulden en eigenaar van www.schuldinfo.nl

‘Achter elk dossier zit een mens’

“De afdeling gemeentelijke belastingen brengt hier mensen diep in de problemen, terwijl diezelfde gemeente verantwoordelijk is voor schuldhulpverlening. Dat is natuurlijk te gek voor woorden. Bij de invordering van belastingen is het overigens helemaal niet toegestaan om de beslagvrije voet op nul te zetten. En zelfs al zou het mogen, dan moet je dit als overheid niet willen. Het veroorzaakt niet alleen ellende voor degene met schulden, maar brengt ook maatschappelijke kosten met zich mee. Helaas is het geen uitzondering dat een afdeling gemeentelijke belastingen zich zo hard opstelt. Bij een afdeling invordering wordt vaak vooral gefocust op het behalen van targets. Dat achter elk dossier een mens zit, wordt te weinig bij stilgestaan. Het is mooi om te zien hoe in deze casus de deurwaarder de gemeente

op haar verantwoordelijkheid heeft gewezen en samen met de bank ontruiming heeft kunnen voorkomen. De inzet van beschermingsbewind heeft in dit soort situaties een enorme meerwaarde. Onder druk van de ontruiming voelden deze mensen zich gedwongen om zelf in te stemmen met bewindvoering. Als uiterste redmiddel had het college van B&W ook beschermingsbewind kunnen aanvragen via de rechter. Deze mogelijkheid bestaat sinds 2014 en wordt wat mij betreft nog te weinig benut.”

Uit respect voor de betrokken partijen worden in dit artikel geen namen van personen en organisaties genoemd. De identiteit van de betrokkenen is bekend bij de redactie.

in de media.

Iedere uitgave van GDW.magazine belichten we hoe de gerechtsdeurwaarders in het nieuws is gekomen. De afgelopen maanden hielden de media zich uiteraard vooral bezig met de coronacrisis. Ook de impact op schuldenproblematiek en de rol van gerechtsdeurwaarders kreeg veel aandacht.

Ophef over sluiting rechtbanken

Op 17 maart werden alle rechtbanken, gerechtshoven en bijzondere colleges gesloten. Alleen spoedeisende zaken konden nog doorgaan. Dit leidde onder meer tot Kamervragen van leden Groothuizen (D66) en Van Nispen (SP) en wekte ook de verontwaardiging van gerechtsdeurwaarder Paul Otter, tevens bestuurslid bij de KBvG. "Als er ergens gebouwen zijn die anderhalve meter afstand tussen mensen toestaan zijn het wel rechtsgebouwen. (...) Niemand verwacht dat rechtbanken 'business as usual' draaien. Maar je mag er wel vanuit gaan dat rechters hun verantwoordelijkheid nemen en de rechtsstaat serieus nemen."

'Dat wekt weinig vertrouwen in die rechtsstaat.'

Minister: 'Campagne levert positieve bijdrage'

Mede vanwege de goede timing werd de campagne Bellen is Oplossen een groot succes. Een persbericht over de campagne werd direct opgepakt door diverse radiojournaals en liveblogs van onder meer de Telegraaf, NRC en de NOS. Daarnaast waren er achtergronditems bij BNR Nieuwsradio, Radio 1, Radio 2 en diverse regionale omroepen. De extra aandacht zorgde niet alleen voor een groter bereik, maar ook voor een versterking van de boodschap. Naast de media-aandacht was er ook positieve terugkoppeling vanuit de politiek. Minister Dekker noemde het initiatief van de KBvG bijvoorbeeld in zijn reactie op vragen van de commissie J&V n.a.v. de Tijdelijke wet COVID-19. Bij een vraag over het uitstellen van vorderingen noemde hij de campagne Bellen is Oplossen als een positieve bijdrage. Het uitstellen van vorderingen noemde hij overigens 'geen oplossing'. Ook vanuit de ministeries van SZW en JenV ontving de KBvG complimenten over de campagne.

Voor het eerst op de radio

Na het uitbreken van de crisis was al snel duidelijk dat meer bedrijven en burgers met schulden en met gerechtsdeurwaarders te maken zouden gaan krijgen. Daarom startte de KBvG voor het eerst in haar bestaan een radiocampagne. Onder het motto 'Bellen is Oplossen' werden burgers en ondernemers gestimuleerd om na een brief van een gerechtsdeurwaarder snel contact op te nemen met het betreffende kantoor. Van 1 april tot en met half mei is de spot ongeveer 300 keer voorbij gekomen.

'Niet meer over drempel'

In maart en april was er ook veel te doen over het bezorgen van dagvaardingen door de brievenbus. Een bericht van het ANP naar aanleiding van een uitspraak van de Rechtbank van Amsterdam wekte de indruk dat deze manier van dagvaarden niet rechtsgeldig zou zijn. Later werd dit rechtgezet. NRC plaatste een artikel over hoe de crisis het werk van gerechtsdeurwaarders verandert en sprak daarvoor Adrie van Schaik, gerechtsdeurwaarder bij incasso- en gerechtsdeurwaardersorganisatie Flanderijn "Hoewel we nooit populaire figuren zijn geweest, vind ik het leuk om deurwaarder te zijn", zegt hij in het artikel. "Het is zoeken naar gepaste oplossingen: een betaalregeling, de schuld uitstellen, of doorverwijzen naar de schuldhulpverlening. Maar dit zijn zwaardere tijden. Als deurwaarder zit je midden in de problematiek."

nrc.nl

De deurwaarder komt niet meer over de drempel

Covid-19 beïnvloedt het dagelijks leven. Deurwaarders zijn minnelijker en laten een terugbelverzoek achter.

Sabrina Ingabire 18 april 2020 Leestijd 1 minuut

Bij een schuldenaar aanbellen, een dagvaarding of vonnis overhandigen en dan de inhoud toelichten. Zeventig tot tachtig keer per dag. Zo zag het werk van deurwaarders van incasso- en Flanderijn er tot

Mr. Samenwerking met MR. ONLINE

Ook het juridische platform Mr. besteedt regelmatig aandacht aan het werk van gerechtsdeurwaarders. De KBvG is onlangs een samenwerking aangegaan met de uitgever van dit platform, dat bestaat uit o.a. een magazine en een website. Relevante artikelen uit GDW. zullen via verschillende mediakanalen onder Mr. doorgeplaatst worden. Gerechtsdeurwaarders krijgen met deze samenwerking extra mogelijkheden om hun kennis en ervaringen te delen met juridisch professionals.

'TUSSEN VERHUURDERS ZITTEN GROTE ASO'S'

'Ook verantwoordelijkheid voor schuldeisers'

Snel na het uitbreken van de crisis plaatste de Landelijke Armoedecoalitie een oproep waarin zij onder meer de overheid vroeg om een coulantere houding aan te nemen ten aanzien van schulden en incasso. Voorzitter Wilbert van de Donk van de KBvG legde in een artikel in het AD uit dat hij graag gehoor geeft aan de oproep om de werkwijze aan de gevolgen van het coronavirus aan te passen. "Als het aankomt op ontruiming of inbeslagnames van inboedel moeten we dat zoveel mogelijk niet doen." Van de Donk zei echter geen gehoor te kunnen geven aan de oproep om boetes in te trekken. "De rechtsgang moet doorgang vinden. Bovendien hebben wij ook een verantwoordelijkheid naar de schuldeisers, soms MKB'ers die door deze crisis ook hard worden getroffen."

Oproep

Beperk financiële gevolgen Corona-virus voor kwetsbare mensen
17 maart 2020

In de bestrijding van het Corona-virus zijn vele maatregelen nodig. Doordat veelal geautomatiseerde maatregelen en beslagleggingen, huisuitzettingen en afsluitingen gewoon doorgaan, en de hulpverlening vanwege beperking sociale contacten, minimaler wordt, kunnen kwetsbare mensen, waaronder ook mensen met een beperking, in grote financiële problemen terecht komen. Daarom roept de Landelijke Armoedecoalitie - in navolging van Marc Mulder, ambassadeur 'Kom uit je schuld' - het kabinet, gemeenten, woningcorporaties, commerciële verhuurders, zorgverzekeraars

Trots op 2019, onzekerheid over 2020

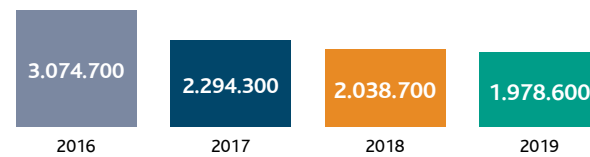
In mei publiceerde de KBvG haar jaarverslag.

In dit GDW.magazine zetten we de opvallendste cijfers op een rij.

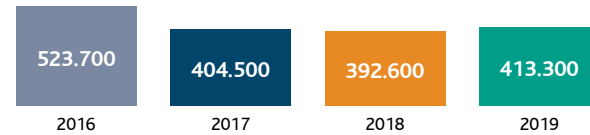
Meer dagvaardingen

In 2019 was er een toename in het aantal ambtshandelingen dat gerechtsdeurwaarders uitvoeren. Een voorbeeld hiervan is het aantal uitgebrachte dagvaardingen. Dat aantal steeg met 5,3% ten opzichte van 2018. Daarentegen is ook het aantal ingetrokken dagvaardingen toegenomen. In 15,5% (2018: 13%) van de gevallen werd nog voor de zitting een betalingsoplossing gevonden.

Uitgebrachte ambtshandelingen

Waarvan dagvaardingen

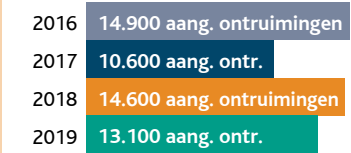
Dagvaardingen voor zitting ingetrokken

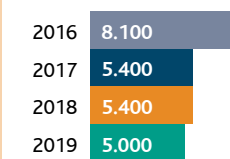
Minder ontruimingen en beslagen

Het aantal ontruimingen en beslagen is in 2019 verder afgenomen. Dat kwam enerzijds door de goede economische omstandigheden, maar anderzijds doordat gerechtsdeurwaarders nadrukkelijk werk maken van maatschappelijk verantwoord incasseren. In gevallen dat de rechter het ontruimingsvonnis heeft gewezen en de ontruimingsdatum is bepaald, hebben gerechtsdeurwaarders ontruimingen nog weten te voorkomen. Van de 13.100 aangezegde ontruimingen in 2019 werden er uiteindelijk 5.000 daadwerkelijk uitgevoerd. Dat is een daling van 7,4% ten opzichte van 2018.

Aangezegde ontruimingen

Ontruimingen

Het aantal gelegde beslagen op periodieke inkomsten, zoals loon en uitkering, daalde in 2019 met 7,9% ten opzichte van 2018.

Beslagen op periodieke inkomsten (salaris, uitkering)

Verwachtingen voor 2020

Wat het jaar 2020 gerechtsdeurwaarders gaat brengen is onzeker. Één ding is wel duidelijk: de maatregelen naar aanleiding van het coronavirus zorgen voor maatschappelijke onrust, financiële onzekerheid en een roep om coulance naar de schuldenaar. Tegelijkertijd is er de vrees dat schulden vooruit worden geschoven en niet worden opgelost. Gerechtsdeurwaarders zullen hun handen uit de mouwen moeten steken.

[Bekijk het volledige jaarverslag op kbvg.nl](https://www.kbvg.nl)

GDW.magazine en GDW.online

Verbinden en kennis delen

De KBvG tilt haar magazine voor leden en relaties naar een hoger niveau: 'De Gerechtsdeurwaarder' is **GDW.magazine** geworden. Ook de website van de beroepsorganisatie is volledig vernieuwd en de KBvG introduceert een nieuwe e-mailnieuwsbrief: **GDW.online**. Deze verschijnt zes keer per jaar en richt zich meer dan het magazine op actuele ontwikkelingen. Met de website, magazine en nieuwsbrief is de KBvG optimaal in staat om haar kennis en ideeën te delen met de beroepsgroep, ketenpartners, beleidsmakers, juristen, wetenschappers en andere geïnteresseerden.

Meld je gratis aan

GDW.magazine en GDW.online worden gratis toegezonden aan leden en relaties van de KBvG. Ga naar www.kbv.nl/abonneren om je aan te melden.

GDW.

Oplossingen voor schuldeiser en schuldenaar